

KÖNYVTÁRGÉPESÍTÉS, KÖNYVTÁRÉPÜLET

Számítógépes könyvtári rendszerek

01/097

XU, Hong – CHEN, Hsin-liang: Whom do employers actually hire? The educating systems librarian research project report 2 = *El.Libr.* 18.vol. 2000. 3.no. 171-182.p. Bibliogr.

Kiket alkalmaznak ténylegesen a könyvtárak a pályázó rendszergazdák közül? Kutatási program, 2. rész

Az első részt *Lásd* a 99/415 tételszámon

Felmérés [forma]; Képesítés; Könyvtárosi hivatás; Munkabér, alkalmazás; Rendszerszervezés

A jelen cikk folytatása annak a tanulmánynak, amely az *American Libraries*-ban 1996-97-ben megjelent, könyvtári rendszergazdát kereső álláshirdetéseket vizsgálta. Összehasonlítja a hirdetésekben leírt követelményeket a frissen alkalmazott rendszergazdák és alkalmazóik részvételével végzett felmérés eredményeivel. A jelentés kimutatja, hogy bár a legtöbb munkaadó elégedett a felvett rendszergazdákkal, a végzettség és felelősség tekintetében magasabb elvárásaik lennének velük szemben. Nagy különbség van az álláshirdetések és a valóság között a rendszergazdákkal szemben támasztott tanulmányi végzettség, munkahelyi gyakorlat, felelősség és a munkaköri jártasságok tekintetében. A felmérés azt is kimutatta, hogy az egyes könyvtártípusok szerint a végzettséggel és a munkaköri felelősséggel szemben támasztott követelmények némileg eltérnek egymástól.

(Autoref.)

01/098

KOCHTANEK, Thomas R. – HEIN, Karen K.: Project LIS: a Web-based resource of IOLS information = *Online Inf.Rev.* 24.vol. 2000. 3.no. 212-217.p.

A LIS projekt bemutatása: integrált online könyvtári rendszerek kalauza a világhálón

File-szervezés -gépi; Forrástájékoztató; Integrált gépi rendszer; Könyvtárosképzés -posztgraduális; Számítógép-hálózat

A LIS (library information systems), korábban URL nevű projekt keretében olyan elektronikus forrásokat igyekeztek összegyűjteni, amelyek integrált könyvtári rendszerekről szóló információkat tartalmaznak. A munkát a University of Missouri-Columbia könyvtáros iskolája web-alapú távoktatási képzésének keretében (Tárgy: Könyvtári Információs Rendszerek) több mint 40 posztgraduális hallgató végezte. Kezdetben többszáz web-helyet azonosítottak, majd ezeket szervezték egyetlen forráshellyé, és látták el magyarázatokkal. A végtermékként kifejlesztett meta-honlap „ugródeszkája” integrált online rendszerek forgalmazóiról szóló adatokhoz, a témába vágó elektronikus folyóiratokhoz, folyóiratcikkekhez és a döntéshozatalhoz fontos általános információforrásokhoz vezet el a használatát. A honlapot folyamatosan karbantartják és bővítik.

(Autoref. alapján)

01/099

OLONEN, Riin: Integreeritud raamaatukogu-süsteem Innopac = Raamatukogu. 2000. 3.no. 9-10.p.

Az INNOPAC integrált könyvtári rendszer az észti nemzeti könyvtárban

Integrált gépi rendszer; Nemzeti könyvtár

A szerző, az észti nemzeti könyvtár számítógépes rendszergazdája, áttekinti az INNOPAC nevű integrált könyvtári rendszer észtiorszag-beli „pályafutását”.

Mivel a kimondottan könyvtári igények szerint kifejlesztett nagy rendszerek igen összetettek és költségesek, nem volt érdemes egy ilyen rendszert csak egyetlen könyvtárban telepíteni. Az észti tudományos könyvtárak pénzügyi helyzete mindig is megkívánta az együttműködést. Az az elképzelés, hogy Észtországban egy közös információs rendszert használjon az összes könyvtár, nem új; már 1992-ben foglalkozott ezzel a kérdéssel az észti könyvtáros egyesület. 1976-ban létrehozták az ELNET (Estonian Libraries Network) nevű konzorciumot. Az INNOPAC rendszert ma az ELNET kilenc tagkönyvtárában vezették be és használják sikeresen. Ezek a következők: Észt Nemzeti Könyvtár, Észt Akadémiai Könyvtár, Tallin-i Műszaki Egyetemi Könyvtár, Tallin-i Pedagógiai Egyetem Könyvtára, Észt Művészeti Akadémia Könyvtára, Észt Zeneakadémia Könyvtára, Tartu-i Egyetemi Könyvtár, Észt Irodalmi Múzeum Archívuma, Észt Agrártudományi Egyetem Könyvtára.

(Autoref.)

01/100

BERRY, John: Technology and teamwork = Libr.J. 125.vol. 2000. 14.no. 160-163.p.

Technológia és csapatmunka: a könyvtárközi kölcsönzés hirtelen növekedése az új Dynix rendszer bevezetése nyomán

Integrált gépi rendszer; Könyvtári hálózat; Könyvtárközi kölcsönzés -számítógéppel; Közművelődési könyvtár

A New York állambeli Westchester megye 874 ezer polgárának meglehetősen magas elvárásai vannak a könyvtárakkal szemben, és az 1958 óta az állam által fenntartott megyei könyvtári rendszer (WLS), melyet a megye is finanszíroz, jól is működik. 38 településen a fiókokkal együtt 42 könyvtári ellátó helyén 4 millió kötet van, ami a központi katalógusban 800 ezer címet jelent. A WLS új Dynix rendszerre lehetővé teszi, hogy a WLS minden beiratkozott olvasója bármely könyvet előjegyezzen (akár otthonról, vagy bárholonnan, bármilyen számítógépről), a rendszer azonosítja a lelőhelyet, és a könyvet az olvasó lakóhelyéhez legközelebb eső könyvtárba szállítják. A korábbi integrált könyvtári rendszer használata alatt a WLS belső könyvtárközi kölcsönzési forgalma átlagosan havi 4000 körül volt, az új rendszer nyújtotta lehetőség már az első hónapban 13 ezerre növelte ezt a számot, és az eddigi csúcspot 2000 júniusa hozta 27 ezer kölcsönzéssel.

A könyvtárközi kölcsönzés ilyen mértékű felszabadítása megkívánta az egyes könyvtárak eltérő kölcsönzési szabályainak (határidők, kölcsönözhető dokumentum-típusok stb.) egységesítését, és annak „elviselését”, hogy a legkeresettebb, vagy legújabb dokumentumot is kölcsön kell adni egy másik város olvasójának is. Ha egy könyvtár valamely kurrens műből egy példányt saját olvasói részére akar fenntartani, még egy példányt kell belőle beszereznie, hogy az a könyvtárközi kölcsönzés rendelkezésére állhasson. (Korábban 747 olyan kód volt a rendszerben, amely egyes dokumentumok kölcsönzését szabályozta – milyen olvasónak mennyi időre –, most ezek száma 100-ra csökkent.) Más részről viszont egy megyeyeni olvasó „részabeditása” az egész állományra felfedezettte a „rejtett tartaléko-

kat”, az egyik városi könyvtár igen gazdag audio-vizuális gyűjteményét, máshol évek óta „elfekvő” állományrészeket mozgatott meg.

A WLS könyvtárai (könyvtárosai) számára az egyik meglepetést a kölcsönzési forgalom robbanás-szerű megnövekedése, a másikat az igen sok régebbi dokumentum iránti igény, az olvasók által számos korábbi kiadvány „újrafelfedezése” okozta. Igen sok tagkönyvtár büszke arra, hogy eddig csak „kapó” volt, s most „kölcsönadó” is lett a WLS könyvtárközi kölcsönzési forgalmában. A megnövekedett forgalom és az olvasók nagyobb elégedettsége az új technológia, a régi technológia (a könyvek és a szállítóeszközök), valamint az együttműködési készség együttes eredménye.

(Mohor Jenő)

Elektronikus könyvtár

01/101

BORGMAN, Christine L.: Digital libraries and the continuum of scholarly communication = J.Doc. 56.vol. 2000. 4.no. 412-430.p. Bibliogr. 83 tétel.

A digitális könyvtárak és a tudományos kommunikáció folytonossága

Digitális könyvtár; Kommunikáció; Tudományos kutatás

A cikk megkísérli feltárni a tudományos kommunikáció és a digitális könyvtárak közötti összefüggéseket. A tudományos kommunikáció társadalmi folyamat, amelynek résztvevői a kutatók, a tudományos társaságok, a kiadók és a könyvtárak. Az összes szereplő egyetért abban, hogy a korábbi kapcsolatok egyensúlya felbomlott az elektronikus publikáció, a digitális könyvtárak és a számítógép-hálózatok megjelenése miatt; e technológiák nyomán lényeges változások következtek be a djázásban, a

szerzői jogi politikában és a szerződések formájában. Nem értenek egyet viszont a szereplők az egyensúly helyreállításának módjában. Számos probléma igényel kutatást, így például az elektronikus dokumentumokba beépített kapcsolatok miatt a közlemények egymástól való függősége; a digitális dokumentumok megőrzésének megoldatlansága; az elektronikus publikáció és a digitális könyvtárak üzleti modelljei; ellentétek a könyvtárak fizikai és virtuális szempontjai között.

(Autoref.)

01/102

DE PRADO, Rosario López: Do users dream of electronic libraries? = El.Libr. 18.vol. 2000. 3.no. 202-209. Bibliogr.

Valóban elektronikus könyvtárakról álmodnak a használók?

Elektronikus könyvtár; Használói szokások

Elég sokat írtak már a használók információkeresési szokásairól, de a könyvtáron belüli viselkedésükről, a modern elektronikus eszközökhöz való viszonyulásukról kevesebbet tudunk.

Ez a megközelítés részben inkább a pszichológia területéhez kötődik, mint a könyvtártudományhoz, de a szolgáltatások fejlesztéséhez szükség van arra, hogy ismerjük a látogatók reakcióját, különösen az elérhető forrásokkal kapcsolatban.

A könyvtárosok azt gondolják, minden problémát megoldhatnak, ha felszerelik a könyvtárukat egy csomó elektronikus eszközzel. Nem biztos azonban, hogy az a jó döntés, ha a könyvtárat egy science-fiction filmhez tesszük hasonlóvá, hiszen az olvasók nem androidok.

A gépesítés kapcsán a könyvtáros irodalom nem foglalkozik azzal, hogyan viszonyul ezekhez a megoldásokhoz az olvasó mint egyéniség.

A gépesítéskor elfeledkezünk azokról, akik számára nem érhetőek el ezek az eszközök, akik ki vannak rekesztve a kibernetikus paradicsomból. Nem sza-

bad tehát figyelmen kívül hagynunk, hogy minden előnye mellett hátrányai is vannak a túlzott gépesítésnek, amelyek mélyíthetik a szakadékot az emberek között.

Az ember-gép párbeszéd problémájának megoldására nem a gépek, technikai eszközök túlzott felhalmozása a helyes megoldás.

A cikk azzal foglalkozik, hogy feltérképezi a könyvtárhasználót mint egyént, megvizsgálja szokásait, viszonyát a gépesített szolgáltatásokhoz. A folyamat tehát: megvizsgálni, hogy kik jönnek be a könyvtárba és miért, mi pedig, miközben foglalkozunk velük, látjuk, mi okoz nekik problémát, s ezek megoldására próbáljuk megtalálni a legjobb megoldásokat.

A tömegtájékoztató eszközök gyakran azt sugallják, hogy a könyvtárosok nehézkesek, régies szokások rabjai. A valóság azonban nagyon is távol áll ettől a képtől. Pontosan a könyvtárosok azok, akik a leglelkesebben üdvözik a legújabb technikai újításokat. A könyvtárosok úttörők voltak pl. a számítógépek használatában, már akkor is, mikor azok az emberi ség nagy része számára holmi misztikus eszköznek tündek. Nem idegenkednek a mikrofilmzéstől, a CD-ROM-októl, a komplex hálózatok használatától, az online katalógusoktól stb. sem.

Mégis a modern eszközökkel elárasztott könyvtáros egyszer csak azt veszi észre, hogy elveszti az olvasóit! Hogy miért? Mert elfelejti, hogy miért és kiért is folyik a modernizálás. Nem a modernizáció a végső cél. Ezek csak eszközök a végső cél eléréséhez, ami nem más, mint az információ megszerzése. Az olvasók tehát nem elektronikus könyvtárról ábrándoznak, hanem olyanról, ahol megkapják a megfelelő, nekik szükséges információt.

A cikk a továbbiakban az öt „WH” kérdést, vagyis a KI, HOL, MIKOR, MIT, MIÉRT kérdéseket elemzi. A használói kézikönyvek eddig könyvtártípusonként osztályozták az olvasókat, ahelyett, hogy őket magukat csoportosították volna. A KI kérdés vizsgálatokor látnunk kell, hogy a könyvtárakat bárki

használhatja, vagyis a legkülönbözőbb kulturáltsági szintű használók jelenhetnek meg a könyvtárban. Manapság ugyan nem az írástudatlanság jelenthet korlátot a könyvtár használatában, hanem az, hogy mennyire képes alkalmazni a könyvtárban bevezetett technikai eszközöket az információszerzésben. E téren generációs problémák is tapasztalhatóak.

A HOL és MIKOR vizsgálatokor kiderül, hogy a könyvtárhasználók jóformán tér és időkorlátozás nélkül hozzáférhetnek a könyvtári szolgáltatásokhoz. De mi történik azokkal, akik egyáltalán nem érik el ezeket, mert kívül rekednek a világhálót elérő használók körén? Bármennyire is elterjedt a számítógép és a hálózatok használata, a világ népességének még mindig csak kis hányada tud élni ezzel a lehetőséggel.

A MIT és MIÉRT kérdésből az első kérdésre egyértelmű a válasz, hisz mindenki valamilyen információt vár a könyvtártól, de a miéltre már sokkal bonyolultabb a felelet.

A cikk a fenti kérdések elemzése után jelképesen végigkalauzolja az olvasót a virtuális könyvtárban, ahol minden elképzelhető szolgáltatás gépesítve van, hogy érzékelje az olvasó reakcióját. Lehet, hogy már az első kapcsolatfelvételnél, a hozzáférésnél s az üdvözlésnél megriad az olvasó a rázúduló személytelen információáradattól, amelyek első lépésben a gépek, képernyők stb. használatáról tájékoztatják őt.

Ha ezen az akadályon szerencsésen túljut az illető, a következő, amivel találkozik, az OPAC, amely valóban fejlett keresési eszköz, de használata technikai, technológiai és stratégiai problémákat rejthet magában. Már a cédula-katalógus is egy elkülönülés a „természetes” informálódáshoz képest, de az OPAC használatához még bizonyos technikákra is szükség van, pl. a számítógép bekapcsolása, a megfelelő keresőablak behívása, stb.

Ugyanígy terminológiai problémák vetődhetnek fel bizonyos csoportok számára, akik részben vagy tel-

jesen „analfabéták”, nem ismerik a könyvtárak által használt nyelvezetet. Az ő számukra a gépesítés inkább a szakadék mélyítését jelenti, a hátrányok kiegyenlítése helyett.

A gép a helyesírási, tipográfiai hibákat vagy az információ tömegével, vagy nulla találattal „bünteti”, s nem tudatja az olvasóval, hogy mi volt a hiba, hogy ezzel segítse az újabb keresést.

A keresési stratégia pedig emberenként változó. A legtöbb ember téma szerint keres, van aki cím szerint, mások a böngészést részesítik előnyben. Ezek használata is jártasságot igényel.

Az automatizálás a legtöbb könyvtárban nem ér véget az OPAC használatával, hanem a könyvtár minél több munkafolyamatot, szolgáltatást igyekszik gépesíteni.

Tulajdonképpen a könyvtárgépesítés és a hálózat alkalmazása létrehozott egy új típusú könyvtárhasználatot: azt, aki otthonról vagy a munkahelyéről éri el a könyvtárat, vagyis a *virtuális könyvtárhasználat*.

A szerző végül gyakorlati megoldási javaslatokat vet fel a gépesítésből adódó problémákra. Mindenképp arra kell törekedni, hogy *ne legyen túl bonyolult és riasztó* a gépesített könyvtár a használók számára. Egyszerű, *jól részletezett utasításokkal*, nyelvhasználatlal fogalmazzuk meg a tudnivalókat, lehetőleg *több nyelven*, s térjünk ki mindarra, ami szükséges. S végképp ne feledkezzünk meg a *könyvtáros személyes jelenlétéről* sem. Csak így érhető el, hogy a gépesítés ne mélyítse, hanem csökkentsen a használók közötti távolságot. A könyvtárnak az információhoz való hozzájuttatásban az esélyegyenlőség biztosítása a szerepe. Az ember-gép kapcsolatban felmerülő problémákra nem a gépek, technikai eszközök felhalmozása a helyes válasz, hanem a használók számára sokkal emberbarátibbá tenni ezek használatát.

(Szénászy Mária)

01/103

GRIFFITHS, Jose-Marie: Deconstructing earth's largest library = Libr.J. 125.vol. 2000. 13.no. 44-45.p.

A „világ legnagyobb könyvtára” mítoszának lebomlása

Elektronikus könyvtár; Könyvkereskedelem; Könyvtárpolitika; Számítógép-hálózat

Sikeres, számos új és kényelmes szolgáltatást nyújtó vállalkozásként jelent meg a könyvkereskedelemben az Amazon. A virtuális könyvesbolt, amely az interneten keresztül látogatható, felkeltette Steve Coffman érdeklődését, aki cikkében (www.infoday.com/searcher/mar99/coffman.htm) azt vetette fel, miképpen lehetne alkalmazni működési módját a könyvtári környezetben is. A világ legnagyobb könyvesboltja mintájára létre lehetne hozni a világ legnagyobb könyvtárát is: az egyes könyvtáraknak fel kellene adni az egyedi katalógusok építését egyetlen, globális katalógus építése érdekében, amely a helyi gyűjtemények anyaga mellett tartalmazná az OCLC adatbázisát és az Amazon 3 millió tételét is. A szerző komoly fenntartásait fejezi ki ezzel a koncepcióval szemben.

Az első probléma az, hogy az egyes könyvtárak és konzorciumok mennyire lennének hajlandók egy ilyen vállalkozásban részt venni, a közös katalógusok mellett a könyvtárak nem adták fel egyedi katalógusaik vezetését. Kérdéses az is, hogy az Amazon kibővített katalógustétel-modelljét (tartalomjegyzék, könyvbírálatok teljes szövege, olvasói értékelések, szerzői interjúk, teljes szövegű részletek) mennyiben képesek a könyvtárak visszamenőleg létrehozni. Nehézséget okoz egyetlen kölcsönzési rendszer bevezetése is: itt jogi problémák is felmerülnek a számos gyakorlati buktató mellett (a könyvesbolt elad és nem veszi vissza a könyvet, a könyvtárnak vissza is kell helyezni a polcra a könyvet). A könyvtárak használói felületei egyre inkább egységesé válnak, egyre jobban igazodnak a helyi közösséghez. Az interaktivitáson alapuló, használóra sza-

bott szolgáltatások felvetik a magánszféra, a titkoság, a felelősség, és a biztonság kérdését.

Remélhetőleg az Amazon hosszabb távon is életképes modellnek bizonyul. Látni kell azonban, hogy a raktári állomány nagysága döntő ebből a szempontból: a 3 millió rekorddal szemben csak 300 ezer a tényleges készlet, s az 1999-es 17%-os forgalomnövekedéssel 650%-os készletnövekedés járt. A könyvtárak is fejlesztették állományukat, de a rendelkezésükre álló terület limitált, ráadásul szabaddal polcos elrendezésűek, s vissza is kell helyezniük a használt könyveket.

A könyvtár mint vállalkozás jövőjét három tényező is befolyásolja. A számítógép használata is feltételezi az írni-olvasni tudást, bár erről gyakran megfeledkeznek. A könyvtár mint fizikai helyszín is szerepet játszik a társadalom életében, s nem fogja ezt a funkcióját eltörölni az otthonról vagy a munkahelyről történő használat. A könyvtáraknak pedig nagy erőfeszítéseket kell tenniük annak érdekében, hogy elismert márkává legyenek. Ebben az irányban az Amazon nagy lépéseket tett, például szolgálhat. Az állományfejlesztésben és a kapcsolódó referenzszolgálat megszervezésében a könyvtárosoknak eddig is döntő szerepük volt. A könyvtárosok kötik össze az internet-forrásokat a tényleges, fizikai gyűjteményekkel. Emlékeztetniük kell használóikat, hogy a tudáshoz hozzátartozik a rögzítettség, a hálón hozzáférhető tartalomnak szerkezetre és szerkezetre van szüksége. A könyvtári gyűjteménynek a hitelesség és a megbízhatóság adja értékét, a könyvtárosok pedig a „bizalom szállítói”.

(Papp István)

01/104

MEYENBURG, Sven: Der Aufbau Virtueller Fachbibliotheken in der Bundesrepublik Deutschland = Bibliotheksdienst. 34.Jg. 2000. 7/8. no. 1229-1235.p.

Virtuális szakkönyvtárak kiépítése Németországban

Digitalizálás; Egybehangolt állományalakítás; Elektronikus könyvtár; Fejlesztési terv; Számítógép-hálózat; Tudományos és szakkönyvtárak

A Német Kutatási Társaság (DFG) gyűjtőköri együttműködési projektje 1998-tól kibővült a virtuális szakkönyvtárak építésével. A virtuális szakkönyvtárak egy-egy szakterület összes releváns információit és dokumentumait közös portálon egyszerre kereshetővé teszik és azokhoz hozzáférést biztosítanak. Az állomány virtuális: egyaránt származik belföldről és külföldről. A DFG vonatkozó memoranduma, amelyben a virtuális szakkönyvtárak tervét megfogalmazták, a következő feladatokat sorolja fel:

- a gyűjtési és beszerzési koncepció erősítése,
- a feltárási és nyilvántartási feladatok meghatározása,
- a megrendelési és szállítási szolgáltatások javítása,
- digitalizálás,
- a hosszú távú elérhetőség biztosítása.

A virtuális szakkönyvtárak koordinációs központja a hannoveri egyetemi könyvtár és a műszaki könyvtár és információs központ (TIB). Tizenkét projekt zajlik a pszichológia, történelem, anglisztika-amerikanisztika, technika, társadalomtudományok, holland kultúra, gyógyszerészet, Elő-Ázsia, közgazdaságtudomány (2), politikatudomány, állatorvostudomány területén. Ezek közül már online elérhető a pszichológia, a történelem, az anglisztika-amerikanisztika és a technika virtuális szakkönyvtára.

(Hegyközi Ilona)

01/105

OKER-BLOM, Teodora – ENGLUND, Jukka: FinELibin terveistieteiden asiantuntijarhmä toimii laajapohjaisesti = Signum. 33.vol. 2000. 6.no. 136-139.p.

A Finn Elektronikus Könyvtár egészség tudományi szakértői csoportjának működése

Elektronikus könyvtár; Szakértő; Tájékoztatás -egészségügyi

Hat, egy-egy tudományterületet képviselő szakértői csoport segíti a Finn Elektronikus Könyvtár (FinElib) munkáját – ezek egyike Ter-Elib néven – az egészség tudományi szakértők csoportja. Tagjai az egészség tudomány központi könyvtárának (Terikko), egyetemi, szakfőiskolai és kórházi könyvtáraknak, valamint a Nép-, illetve a Munkaegészségügyi Központnak a képviselői. Fő feladatuk, hogy a FinElib igényei szerint figyelemmel kísérjék a terület elektronikus anyagkínálatát, és rangsorolt beszerzési előterjesztéseket teyenek felhasználásuk szabadalmazására. A szakértői csoportnak egyébként a FinElib szervezetéhez tartozó két szervet keresztül is befolyásolási lehetőségük nyílik: az egyik az elektronikus könyvtár tevékenységét irányító Vezetőcsoport, a másik pedig a vitafórum-

ként és az előkészítő munka támogatójaként működő Konzorcium-csoport.

A Ter-Elib elektronikus levelezőlistát indított. A szakértői csoport ülésein született javaslatokat ezen keresztül juttatták el az érdekelt intézményekbe, s azok szavazhatnak róluk oly módon, hogy egyfelől rangsorolják őket, másfelől a javasolt anyagok közül egyet helyettesíthetnek a saját, új javaslatukkal. A csoporton belül három alcsoport működik: az egyetemek, a szakfőiskolák, valamint az egészségügyi minisztérium alá tartozó intézmények (kutatóintézetek, kórházak) szakértőie. Mindegyik alcsoportnak van felelőse, aki a szavazás lebonyolításáért és az alcsoportnak a Ter-Elib ülésein történő képviselőletéért felel.

A szakértői csoport foglalkozik az anyagok figyelemmel kíséréséhez és kiválasztásához közel álló olyan kérdésekkel is, mint pl. a finn nyelvű keresőkalauzok véleményezése, a használóképzési igények tisztázása és az elektronikus anyagban történő kereséshez fontos tárgyszórendszer ajánlása. (Ez utóbbiként az amerikai National Library of Medicine rendszerén alapuló FinMesh-t fogadták el.)

(Sz.Nagy Lajos)

Lásd még 81

KAPCSOLÓDÓ TERÜLETEK

Kiadói tevékenység

01/106

BLOOR, Kate: Scientific electronic publishing: European policy strategies = Libr.Rev. 49.vol. 2000. 6.no. 277-285.p. Bibliogr.

Tudományos munkák elektronikus publikációja: európai irányelvek

Elektronikus publikáció; Publikálás -tudományos kiadványoké; Tájékoztatási politika

A cikk a felsőoktatási és tudományos kiadói tevékenység helyzetével foglalkozik az információs és kommunikációs technológiák gyorsan változó világában. Ismerteti az elektronikus publikálás mai technológiáit és formáit, a jövő irányzatait, és tárgyalja a tudományos kiadói ipar jellemzőit, külö-